

Per vidurvasario kaitrą – pašnekesiai apie politiką ir gyvenimą

Politikos mokslų daktaras Laura Bielinius įtaigiai bendravo su klausytojais. Ados Dvarionaitės nuotrauka

Kaitrą birželio 21 dienos vakarę Virbališkių bendruomenės susirinkimų salėje sulaukta reto svečio ir kalbėta nevasariškai rimta tema. Vytauto Didžiojo universiteto profesorius po-

litikos mokslų daktaras Lauras Bielinius virbališkiečiams papasakojo apie politiką atsakomybę ir pokyčius po rinkimų.

Skaitykite 3 p.

Per vidurvasario kaitrą – pašnekesiai apie politiką ir gyvenimą

Atkelta iš 1 p.

Ada DVARIONAITĖ

Ar dažnai profesoriai aukoja savo brangų vasaros poilsio laiką ir keliauja į kaimus kalbėtis su sodiečiais? „Kai gražiai paprašo, pavaišina gardžiu sūriu, kaip bibliotekinė Lidija, kai yra asmeninių, giminių ryšių“, – taip malonus svečias paaiškino kelionę į šį kraštą, mat Skapiškio seniūnijoje, Mikniškuose, yra profesoriaus žmonos giminės šaknys.

NERAMI POLITIKA – TAI NORMALU

Renginį sumanys bibliotekinė Lidija Mačiulienė iš anksto parengė aktualių klausimų pluoštą, kad lengviau būtų bendrauti su svečiu, gerai visiems pažįstamu politikos aktualijų komentatoriumi iš televizijos ekranų. Ir kad laisvesnė jaustųsi klausytojų auditorija. Rinkimai jau praėjė, aistros aprimusios, dabar metas ramiai išvadas dėti.

Pasak L. Bielinio, ramybės nebūna visą šią vasarą ir dar ilgiau, visi muistysimės, politikai dusins vieni kitus dėl Vyriausybės, dėl ministrų postų, derės ir vėl pyksis, kaip daro šiuo metu. Paskui ims svarstyti kitų metų biudžetą, vėl rimta priežastis visiems kautis, siekti visuomenės dėmesio, nes horizonte jau matyti kitų metų Seimo rinkimai, svarbu politikams būti pastebėtiems, garsiau šaukti, ir visai nesvarbu, ar dėl rimtų reikalų, ar šiaip sau, dėl menkniekių.

Žmonėms politikai neduos ramybės, politikoje vyksta nuolatinis judėjimas, pokyčiai, tai normalu, j tai per daug kreipti dėmesio neverta, reikalai aprims, susidėlios. O j ką verta kreipti? Į save, į savivaldos grandį. Ji silpniausia politikos sluoksnių dalis. Čia stinga iniciatyvos imtis atsakomybės. Nedaug yra galinčių ir mokančių dirbti savivaldoje žmonių, nors norinčių to imtis netrūksta“, – tvirtino svečias.

Klausytojai į tokias L. Bielinio

Bibliotekinė Lidija Mačiulienė svečią perskaitė iš anksto parengtus klausimus.

pasvarstymus sureagavo išvada –

„vis išrenkam ne tuos į Seimą ar į vietos valdžią“. Profesoriaus manymu, išrenkame tuos, bet patys gal esame ne tie. Skaudi lietuvių tautos patirtis kelias kartas mokė niekur nesikišti, nelįsti, nereikšti savo nuomonės, nes gaus per galvą, nukentės, valdžia suims, nuteis, ištrims. Valdžia suprantama kaip galingas blogis, turintis išmanymo žmonės ten neina ir šį nušiteikimą nelengva įveikti.

„Valstybė ir visuomenė, jų būseną yra vertinama pagal silpniausių narius, senimą, vaikus, neįgaliuosius. Jeigu jie atstumti, blogai jaučiasi, iki gerovės valstybės dar labai toli. Visuomenė turi reikalauti, spausiti politikus pamatyti visus piliečius, pirmiausia silpnuosius, būti aktyvi, tada viskas greičiau keisis į gerą“, – sakė politikos mokslų daktaras L. Bielinius.

KAIP MĄSTYTI APIE GYVENIMĄ?

Daugiausia laiko per susitikimą skirta atsakyti į virbališkiečių klausimus, o jie – patys įvairiausi, nuo konkrečių politikų ir jų darytųjų iki kultūros, švietimo, žiniasklaidos būklės, literatūros, televizijos, reitingų, apklausų, vaikų teisių ir Garliavos įvykių, paminklų griovimo, lietuvių kalbos liki-

Ados Dvarionaitės nuotraukos

Europos Parlamente galima laukti linksmų nutikimų.

Pilietybės klausimu svečias savo nuomonę išsakė kaip labai atsargią, nes 200 metų trukęs tautinis judėjimas mus padarė įtarius, dar turime patys susivokti šiandienos pokyčiuose, panašiai yra nutikę ir lietuvių kalbai, kuri nuolat kinta, pulsuoja, nes yra gyva.

Šalies teisėsaugai, pasak L. Bielinio, būdingos tos pačios ligos kaip ir visuomeni, ji neretai pasiduoda politikų spaudimui, teisėjai ir prokurorai kartais įsijaučia į savo galias, veikia pagal posakį – „draugams – viskas, o priešams – įstatymas“.

Kalbėdamas apie švietimo reformas, profesorius dabar veikiančią „krepselio“ sistemą įvardijo kaip patį baisiausią ir žalingiausią sprendimą, kuris mokymą paverčia perkama paslauga, nuvertina pedagogų darbą, pastangas ir žinias.

Kalbėta ir apie lietuvių klasikų likimus, revizuojamą jų kūrybą, Baltušį, Salomėją Nėrį, griuamumą senus paminklus. Svečio manymu, tai visuomenės sąmoningumo stokos ženklai, reikėtų atskirti talen-

tingų žmonių kūrybą nuo jų nauvas, neišmaniško politikavimo, kai sovietinė politinė sistema jais gudriai manipuliavo ir išnaudojo, pasmerkdamas asmeninėms tragedijoms.

Klausytojai turėjo pastabų žurnalistas, laidų vedėjams už pašnekovų puolimą, nepagarbą ir žeminimą. Svečias prisipažino skaitantis paskaitas žurnalistas, kalbant apie tokias bėdas, tik kad jie lietuvių klausyti. L. Bielinius pasiūlė pasinaudoti jo apsisprendimu: „Aš išmečiau savo televizorių, nežūriu ir jūs taip padarykite. Dabar žinias matau ir girdžiu per internetą, dar „Bernardinų“ portalą paskaitau. Patariu ir anoniminių komentarų neskaityti, jeigu sveiki nervai rūpi. Ten kaip užrašai ant tualetto sienų, neverta gaišti tam laiko.“

Virbališkiečių klausimai svečiui paliko gerą įspūdį, žmonėms rūpi visuomenės ir valstybės reikalai, domina perspektyvos, praeities vertinimas. Ir klausytojams patiko svečias, paprastas ir malonus pašnekovas. Tad visiems liks atmintyje prasmingas vasaros vakaras.